

ændret i de fejl som var, og det synes jeg da er en mærkelig logik.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-7 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 12 uden for betænkningen af skatteministeren (Svend Erik Hovmand) vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8-11 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 202: Forslag til lov om ændring af vurderingsloven. (Indsættelse af revisionsbestemmelse og forlængelse af vurderingsrådenes funktionsperiode).

Af Jacob Buksti (S), Morten Homann (SF), Anders Samuelsen (RV), Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) og Ole M. Nielsen (KRF). (Fremsat 19/4 2002. Første behandling 23/4 2002. Betænkning 3/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 180: Forslag til lov om ændring af vurderingsloven, skattestyrelsesloven og andre skattelove. (Forenkling og modernisering af vurderingsorganisationen og vurderingsprocessen m.v.).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 20/3 2002. Første behandling 12/4 2002. Betænkning 3/5 2002. Ændringsforslag nr. 23 af 6/5 2002 uden for betænkningen af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)).

Der var stillet 22 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Lovforslagene og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Ja, jeg skal bare undskyldte over for formanden. Vi er ikke blevet underrettet om, at de her forslag bliver behandlet sammen, derfor har vi sådan set to ordførere.

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at jeg har en tilståelse. Jeg har sådan set også en eller anden form for anerkendende betragtning i forhold til skatteministeren. Det var jo sådan, at jeg og andre under førstebehandlingen fremhævede, at vi frygtede, det her ville være lovsjusk, fordi det ville blive hastet igennem. Vi må jo sige, at det holder ikke.

Det er sådan, at vi her har haft at gøre med en meget grundig behandling. Det må jeg sige. Vi har faktisk haft to førstebehandlinger. Det er også derfor, kan jeg forstå, at de nu er slået sammen, så vi ikke også skal have to andenbehandlinger.

KL 17.40

Vi har mere end 120 spørgsmål, som også er besvaret med mere eller mindre varierende kvalitet. Vi har haft et åbent samråd på ikke mindre end 3 timer. Så jeg vil sige, at der *virkelig* har været behandling.

Det er dér, min anerkendelse af skatteministeren kommer. Jeg må virkelig anerkende, at ministeren har en sådan grad af argumentresistens, at selv det mest seriøse argument preller af. Selv nok så mange spørgsmål har ikke ført til, at der

overhovedet er rykket noget som helst hos ministeren. Vi har ikke set bare antydning af træknings i mundvigen. Der er styr på det hele. Vi ekspederer det. Vi kunne for den sags skyld lige så godt gå til tredje behandling.

Det synes vi er meget, meget, meget bekymrende. Vi synes, det er en skam, og vi synes, at det er at nedgøre det arbejde og de synspunkter, som kommer fra alle dem, der har arbejdet med de her sager. Det er også derfor, vi stadig væk har en i hvert fald begrænset tro på, at man kan besinde sig. Og selv om det ikke nødvendigvis er skatteministeren, der besinder sig, så kunne det jo være, at menige folketingsmedlemmer fra Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti kunne finde ud af, at man altså her har en dårlig sag. Men skatteministeren er en modig mand, det må jeg sige. Vi må jo så se, hvor det havner henne.

Jeg synes også, det er utilfredsstillende, at skatteministeren – det skete også under det tidligere punkt – misinformerer om, hvad det her handler om, giver indtryk af, at det bare er et spørgsmål om skattestop, skattestop og skattestop, når det, og det fik vi også bekræftet under det åbne samråd, f.eks. af bilag 79 fremgår, at vurderingen ikke mindre end 23 andre steder får betydning for alt muligt andet end det, der har med skat at gøre. Det vil sige, at skatteloftet er noget, som kun har betydning ét sted, mens man, når det drejer sig om den kommunale grundskyld, når det drejer sig om sociale ydelser og den slags ting, så ligesom skubber det ind under skattestoppet, vel vidende at det er her, det virkelig får betydning.

Det er også sådan, som vi fik at vide før, at det, man gør her, er, at man cementerer tilfældigheder, så vi får forkerte vurderinger. Ja, det er faktisk sådan, at skatteministeren selv accepterer, at der er forkerte vurderinger. I svaret på spørgsmål 120 svarer skatteministeren jo, at det er rigtigt nok, at der er nogle – ganske vist efter ministerens mening – ganske få ejendomme, der vil blive vurderet for højt som følge af årsregulering og de amtslige gennemsnit.

Til sidst siger ministeren: Det er ikke muligt at forudsige den fremtidige lokale prisudvikling, derfor kan det forventede omfang af for høje vurderinger som følge af årsreguleringen ikke dokumenteres. Men det vil sige, at skatteministeren faktisk her går ind og accepterer, at der er nogle mennesker i det her land, der skal betale skat på et grundlag, som er forkert og for

højt. Det synes jeg er en selvstændig, interessant variation af synspunkter omkring skat.

Det er også sådan, at det fremtræder, og det fremtræder også tydeligt af det, ministeren har sagt også i det åbne samråd, at det uægtelig vil være sådan, at når det reguleres med de amtslige gennemsnit, så er der altså nogle, der ligger over gennemsnittet og nogle, der ligger under gennemsnittet. Det betyder uvægerligt, at der er nogle, som bliver vurderet for højt, og nogle som bliver vurderet for lavt.

Det interessante er, at de, der bliver vurderet for højt, altså er dem, der ligger under gennemsnittet, og det er de billige huse. De billige huse bliver vurderet for højt, medens de dyre huse bliver vurderet for lavt. Det er Robin Hood med modsat fortegn.

Så er der retssikkerheden, hvor det er sådan, at det, der nu er, er retsikkerhed. Det er jo fuldstændig klart – det stod også klart under det tidligere punkt – at man cementerer en tilstand, som baserer sig på et tilfældigt grundlag, og samtidig gør man det på en måde, så man fratager borgerne muligheden for at klage over grundlaget. Det må jeg også sige i hvert fald er effektivt.

Endelig synes jeg, som det også kom frem, at det er interessant, at ministeren igen og igen fremhæver, at vi jo har en vurderingsorganisation til at overtage det, der nu skal ske, nemlig de kommunale vurderingssekretariater, vel vidende at man fra Kommunernes Landsforening har gjort opmærksom på, at når man nu bliver frataget opgaven, så er det jo ikke sikkert, man vil føle sig forpligtet til at fastholde medarbejderne det pågældende sted, og at medarbejderne selv kan tænke, at den fremtidige musik jo altså spiller i Told og Skat og ikke i vurderingssekretariatene. Der er altså al mulig sandsynlighed for, at personalet ikke er til stede.

Derfor er det jeg siger, at jeg er meget imponeret over skatteministerens mod i den her sag. Jeg synes, skatteministeren skulle lade være med at tillægge os andre synspunkter om, at vi bare vil det ene og det andet, når det, vi egentlig vil, er at sørge for, at ministeren i hvert fald ikke roder sig ufrivilligt ud i noget snavs.

Kl. 17.45

Det er sådan, at det, vi kan se her, er, at der er alle mulige chancer for, at det her ikke kommer til at virke, der er alle mulige chancer for, at folk kommer til at blive beskattet på et forkert grundlag, og der er al mulig sandsynlighed for, at den organisation, som ministeren siger skal

sættes op til at afløse den, vi har, og som ministeren allerede har afskaffet, ikke kommer til at fungere, før vi er trekvart til 1 år ude i fremtiden.

Derfor synes jeg, at det her er dybt bekymrende, ikke alene for måden, man behandler borgerne på i dette land, men også dybt bekymrende for, hvordan og hvorledes man behandler arbejdet i Folketinget, hvor det er sådan, at bare man har et flertal, er det sådan set ligeegyldigt, om Jorden er flad eller rund, for man vedtager, at den er flad, men vi andre ved altså godt, at den er rund.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Hr. Ole Stavad som ordfører.

Ole Stavad (S):

Der er jo i og for sig to adskilte problemstillinger i den her sag.

Der er selve indholdet i lovforslaget med den fremtidige vurderingsorganisation med et gennemsnit på amtsplan hvert andet år, som fratager borgerne retten til at klage, og de spørgsmål, som hr. Jacob Buksti var inde på for et øjeblik siden. Men der er jo også det forslag, som fem partier, det er alle partierne her i Folketinget, bortset fra de to regeringspartier og Dansk Folkeparti, har fremsat, hvor vi opfordrer skatteministeren og regeringen til at klappe hesten og sørge for, at vi gør et ordentligt stykke arbejde.

Jeg tror ikke, at skatteministeren behøver at lytte særlig meget til Socialdemokraterne, SF eller nogle af de andre fem partier, der står bag forslaget, Kristeligt Folkeparti og Det Radikale Venstre. Skatteministeren kan nøjes med at lytte til sine egne partifæller ude i landet, som jeg ved har gjort en ihærdig indsats for både at overbevise skatteministeren og en lang række af medlemmerne i Venstres folketingsgruppe om, at det her var en uklog måde at gribe tingene an på.

Også her lukkede man fuldstændig af, på trods af at der den næste halve snes dage er blevet udsendt ca. to millioner vurderingsmeddelelser til borgerne, som indeholder en forkert klagebeskrivelse, fordi de vurderingsråd og skyldråd, som man i vurderingsmeddelelserne skriver, at man kan klage til, har ministeren allerede, inden loven her bliver vedtaget, afskaffet, i og med at de havde deres sidste dag den 30. april, altså for præcis en uge siden.

Sidste år indkom der knap 32.000 klager. Af disse 32.000 klager blev de godt 26.000 håndteret i vurderingssekretariatene og i vurderingsråde-

ne, så kun godt 5.000 af dem kørte videre til skyldrådene.

Ministeren har ikke på noget tidspunkt sandsynliggjort eller forsøgt at give en forklaring på, hvordan borgernes klager, der indkommer i løbet af de næste 2 måneder knap og nap, de skal være inde inden 1. juli skal håndteres, for de mennesker, der hidtil har taget sig af dem, primært de, der har talt med folk, de, der har besigtiget ejendommen, de, der har taget sig af borgernes klager, er der ikke mere. Det er sket, allerede inden loven er vedtaget.

Derfor er der denne stærke opfordring, og der er tid endnu, der er faktisk en hel uge til at tænke over det, inden vi skal have tredjebehandlingen, til at besinde sig og sige, at nu gør vi et ordentligt stykke arbejde, nu sørger vi for at lave en forlængelse af den periode, så de folk, vi ved kan det her, som kan tage sig af borgernes klager, også får mulighed for at fungere, så når borgerne indsender deres klager over forkerte vurderinger, er der mennesker med erfaring til at tage sig af dem.

Kl. 17.50

Så er der den anden halvdel af den diskussion, nemlig diskussionen om, hvordan den fremtidige vurderingsorganisation så skal se ud. Vi i kredsen af de fem partier, der står bag forslaget, er fuldstændig enige i, at hvis der kan komme forslag op, der kan sikre en billigere, en bedre og en mere effektiv vurderingsorganisation, er vi parate til åbent at drøfte det.

Jeg er såmænd ikke sikker på, at vi i kredsen af de fem partier vil være fuldstændig enige om, hvordan det skal se ud, men vi er enige om, at vi er parate til at signalere til regeringen, at det her ikke er et hjørnespark, for at der ikke skal ske noget.

Derfor er den anden halvdel af vores lovforslag, at regeringen inden udgangen af i år efter at have gennemarbejdet det, efter at have talt med folk, der ved, hvad det handler om, skal fremkomme med et lovforslag. Hvis skatteministeren kommer med et sådant lovforslag til oktober, vil vi kunne give det en ordentlig og grundig behandling og vedtage det i begyndelsen af 2003.

Og da vi forlænger udnævnelsesperioden for de nuværende vurderingsmænd, skyldråd og vurderingsråd indtil 1. juli, er der under alle omstændigheder mulighed for, at der er en organisation, at der er mennesker til at tage sig af borgernes klager – fra det tidspunkt, hvor man afskaffer det, der er nu, kan man få noget andet op

at stå i stedet for. Nu er konsekvensen, at skatteministeren har afskaffet dem, der hidtil har taget sig af det her, uden at der er nogen organisation eller nogen med erfaring til at tage sig af det.

Jeg vil godt sige til skatteministeren, at jeg synes, det er beskæmmende, at når man gør sig umage for at følge med i de ting, der kommer, når man gør sig umage med at læse det, når nogle af os også har en vis erfaring på området og taler med folk, der har stor erfaring på området, at skatteministeren oplever og opfatter det sådan, som han sagde i Pengemagasinet den 1. maj: De har nu besluttet at køre smædekampagne mod min person.

Det, vi diskuterer her, er det politiske indhold. Skatteministeren ved forhåbentlig, at når det handler om skatteministerens person, har jeg de allerbedste og varmeste følelser, men det ændrer jo ikke ved, at når skatteministeren på regeringens vegne kommer med lovforslag, der ikke er acceptable, er vi nødt til at reagere, også selv om vi kan lide skatteministeren som person.

Jeg synes også, det er beskæmmende, at skatteministerens reaktion, når hans partifælle på KL's vegne, formanden for KL, Eigil Rasmussen, kommer med en opfordring til at udsætte det og dermed anbefaler, at man vedtager de fem partiers forslag, er, som den også er over alle andre, der har reageret på det her, at det er systemets folk, og at de er sure, fordi der tages noget fra dem. Det var også reaktionen i Pengemagasinet. Også her forsøgte skatteministeren at sige, at da der er skattestop, er der ingen grund til at klage.

Som hr. Jakob Buksti var inde på, spiller vurderingen ind en lang række steder. Det har skatteministeren selv dokumenteret under udvalgsbehandlingen. Derfor synes jeg, for at sige det mildt, at det er stærkt betænkeligt, at skatteministeren faktisk går ud og opfordrer folk til at lade være med at reagere, når de får forkerte vurderinger, for den eneste grund til, at man skulle lade være med at klage over en forkert vurdering, er, at skatteministeren siger, at vi har skattestop.

Og så mener jeg endda, jeg vil gerne tillægge det en talefejl, at skatteministeren to gange i den pågældende udsendelse sagde, at der er nogle i Folketinget, der er sure over, at regeringen nu laver et stop for ejendomsskatterne. Når vi er politisk uenige, er vi altså sure, mener skatteministeren.

Jeg tror, at de allerfleste mennesker oplever ejendomsskatten som grundskatten. Det har vi i hvert fald kaldt den i frygtelig mange år. Hvori-

mod ejendomsværdiskatten jo er den gamle lejeværdi, og det er noget, som folk oplever som noget ganske andet – skatteministeren har i øvrigt sagt det samme i dag: ejendomsskatterne – og derfor sender skatteministeren en masse forvirrende signaler.

KL 17.55

Skatteministeren forsøger at sende et signal om, at nu kommer folk ikke til at betale mere i skat på grund af de vurderinger, der er. Det er forkert. Og i øvrigt, hvis det er sådan, at man laver et gennemsnit, hvor nogen falder i pris, så betyder ejendomsværdiskattestoppet, at man er berettiget til at betale en lavere skat. Den ret får man ikke på grund af ministerens gennemsnit.

Derfor vil jeg godt sige til ministeren: Prøv nu lige at snakke med Venstrefolk ude i det åbne land, snak med kommunale folk, vurderingsfolk, ejendomsmæglere, snak med de folk, der ved noget om området.

Og så vil jeg være tryk ved, hvis det er sådan, at der er under 75 pct., der anbefaler skatteministeren at stemme for vores forslag, og i så fald synes jeg ikke, at han behøver at gøre det. Jeg er overbevist om, at resultatet vil være, at ministeren ikke behøver at lytte til os, men kan lytte til sit eget bagland. Men også det er Venstre tilsyneladende holdt op med. Det synes jeg er beklageligt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er tre korte bemærkninger, først hr. Kristian Jensen.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Vi har jo set et slående eksempel på det at være politisk vejrhane ved de to foregående ordførere.

Da vi diskuterede det foregående lovforslag, var der en dyb og inderlig mistillid til vurderingsorganisationerne. Der blev sådan frembragt billeder i mit hoved af, at der nærmest er tusindvis af fejlagtige vurderinger, hvor det bare flød rundt med forkerte tal. Men nu er vurderingsorganisationerne det eneste rigtige og nærmest ufejlbarlige i dette land. Og derfor vil jeg bare stille hr. Jacob Buksti et par enkelte spørgsmål.

Er det hr. Jacob Bukstis opfattelse, at alle ejendomme i dag bliver vurderet individuelt, uafhængigt og indvendigt? Er det sådan, at alle de ejendomsvurderinger, der kom ud, er grundlag for en individuel behandling? Eller er det faktisk

sådan, at der allerede i dag for langt hovedparten af ejendommene sker en vurdering på baggrund af en procentvis fremskrivning på baggrund af et gennemsnit af de hushandler, der er i et givet område?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Først får vi fra hr. Jacob Buksti en tilkendegivelse om, at det her lovforslag har fået en grundig behandling. Det vil jeg nikke genkendende til. Og det glæder mig, at vi deler den opfattelse, for vi kan jo gå tilbage til førstebehandlingen og se, at dér var der andre toner om behandlingen af lovforslaget, selv om vi allerede på det tidspunkt med ro i sindet kunne sige, at det her lovforslag skulle have den tid, det skulle have.

Så går hr. Jacob Buksti videre til skatteministeren og anklager skatteministeren for at være argumentresistent, og for at der var blevet misinformeret, det var trods alt ikke Folketinget, der var blevet misinformeret, men borgerne blev misinformeret.

Her er jeg nødt til at sige, at det er pudsigt, at man som ordfører på den samme sag kan have absolut den modsatte opfattelse, netop at skatteministeren er modtagelig over for argumenter, og at skatteministeren giver nogle klare svar på de spørgsmål, der bliver stillet.

Derfor undrer det mig også, at hr. Ole Stavad endnu en gang skal tage fat i klagevejledningen som et problem. For er det ikke rigtigt, at i samrådspørgsmål G blev der svaret klart og tydeligt på, at man skulle henvende sig til det telefonnummer, der står på den meddelelse, der er blevet sendt ud? Så der er ingenting at være bekymret for. Er hr. Ole Stavad ikke enig i det og enig i, at han har fået det svar forlængst?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg kan godt forstå, at socialdemokraterne er bekymret. Det er også dybt bekymrende, for tænk, nu sker der noget på skatteområdet! Nu gør vi ikke bare, som hr. Stavad var oppe og foreslå, nemlig udskyder og udskyder det, og i mellemtiden stiger skatterne igen og igen.

Det er klart, at det er bekymrende, når der nu i Folketinget er flertal for at vende politikken på hovedet og begynde at reducere skatterne ved i første omgang på det her område at lægge et loft over. Og det er jo loftet på ejendomsskatterne, der er baggrunden for forslaget her. Det er jo

det, der er det centrale. Det er det, der er det vigtige.

Kan vi ikke få de to ordførere til at komme op og svare på: Hvis socialdemokraterne nu en eller anden gang skulle komme til magten igen, hvad vil man så gøre med loftet over ejendomsskatterne? Vil man fjerne det igen, og vil man genindføre en hel masse vurderingsmænd, som på kommunens vegne skal rende rundt og hæve skatterne igen og igen og igen? Vil man starte den gamle, socialdemokratiske spiral? Er det det, man vil?

Kl. 18.00

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes, fru Charlotte Antonsens indlæg bar tydeligt præg af, at hun ikke har fulgt sagen, for fru Charlotte Antonsens indlæg handlede om noget ganske andet end det, vi diskuterer nu.

Om man har den ene eller den anden slags vurderingsorganisation, har sådan set ikke så meget at gøre med skattestoppet. Skatteministeren har oplyst, at han stadig vil sikre, at vurderingerne skal svare til handelsværdien, så derfor var det et mystisk indlæg, fru Charlotte Antonsen kom med. Det kan godt være, hun er kommet et forslag for sent og gerne ville have haft ordet til den foregående sag, L 100, for så kunne der måske have været en eller anden form for sammenhæng mellem det, fru Charlotte Antonsen sagde, og det forslag, som var til behandling. Det var der ikke her, men kom bare igen.

Så til hr. Peter Christensen, der siger, at vi jo har fået svar: Ja, vi har fået bekræftet, at de meddelelser, der går ud, har en forkert adresse, for de, der skal tage sig af klagerne, er væk. Selv om lovforslaget ikke er vedtaget, er de væk, og derfor ændrer det ikke noget som helst ved, at det er en vildledning af borgerne, der sendes ud. Men det mener skatteministeren ikke er noget stort problem, for telefonnummeret er jo rigtigt. Men det kan man jo have forskellige opfattelser af.

Endelig vil jeg godt sige til hr. Kristian Jensen: Jamen der vil altid være en stor mængde vurderinger, der ikke er præcise, ikke er helt rigtige. Det ligger alene i, at vi ikke har et system, hvor vi går rundt og besøger alle for at se, om de har fået et nyt køkken, og hvad der ellers er lavet af renoveringer, osv. Derfor er det fuldstændig afgørende, at vi har et vurderingssystem som det, man har i dag, hvor man tager 10 pct. ud og foretager konkrete vurderinger.

Men forskellen er, at hidtil har det været sådan, at selv om der var en vurdering, der var forkert i 2 år, 3 år eller 4 år, kom man til at betale det rigtige, når den blev rettet. Det er dét, man fjerner nu. Nu bliver der lagt cement over de forkerte vurderinger, og det er åbenbart det, Venstre står for.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg går ud fra, at det delvis skal være svar på de spørgsmål, som blev stillet. Men nu har hr. Ole Stavad jo også været inde på dem, så jeg skal bare tilslutte mig, at det netop er styrken i det eksisterende system, at det ikke låser noget fast, man vurderer løbende med en vurdering hvert år. Det ved hr. Kristian Jensen jo også godt.

Til hr. Peter Christensen: Ja, jeg synes også, det er forunderligt. Jeg synes, det er forunderligt, at nogle ordførere kan mene, at der gives klare svar og fyldig information, og at det, der siges, er meget klart. Det synes jeg også er forunderligt, men jeg skal lade være med at gøre mig klog på, hvad årsagen er.

Til fru Charlotte Antonsen: Jeg mener også som hr. Ole Stavad, at det må være et spørgsmål, som knytter sig til det forslag, vi havde til behandling før, nemlig L 100. Men jeg kunne alligevel godt tænke mig at læse op af et brev, jeg har fået fra en fremtrædende Venstremand, som også er vurderingsmand ude i kongeriget:

»Min bekymring går på, hvem der skal føre tilsyn med Told og Skats embedsmænd, som fremover skal fastsætte ejendomsvurderingen. I modsætning til vurderingsrådet er Told og Skats embedsmænd en del af Skatteministeriet med ministeren som øverste forvaltningschef og med en række overordnede, som alle har instruktionsbeføjelser over for dem i enkeltsager. Det er med andre ord en diskussion om forvaltning i uafhængige nævn og råd kontra sagsbehandling i et ministerium, som bør vurderes kritisk.

Et internt tilsyn i Told og Skat vil være lige så afhængigt af instruktionsbeføjelser oppefra som sagsbehandlerne, så den løsning er ikke logisk og praktisk holdbar. Jeg kan sagtens forestille mig, at den til enhver tid siddende skatteminister med tilhørende ministerium vil blive udsat for forsøg på påvirkning fra enkeltpersoner, som ønsker en favorabel behandling af deres sag eller ansættelse af en lavere ejendomsvurdering, end der er belæg for.«

Det skriver en af Venstres fremtrædende folk ude fra det åbne land, og det synes jeg burde

gøre indtryk på i hvert fald nogle i Venstres folketingsgruppe.

Kl. 18.05

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Ja, det ville da være mærkeligt, hvis man ikke kunne finde nogle vurderingsmænd, som var utilfredse med, at de nu bliver fjernet. Det er da ikke så mærkeligt, og det er da heller ikke så mærkeligt, at man kan finde nogle kommuner, der nu er utilfredse, for det, vi gør med forslaget, er jo, at vi siger, at det ikke længere skal være kommunen, der stiller sekretariatsbistand til rådighed for vurderingsmændene. Det skal ikke være kommunerne, der har meget stor indflydelse på det, der reelt er en pengemaskine for kommunerne selv.

Kan man sikre en objektivitet, hvis man siger til kommunerne: Gå ud og vurder ejendomme, så får I 1 pct. af alle pengene i kassen? Det er jo det, der er problemet. Man skal have én myndighed, der vurderer, og en anden myndighed, der får pengene ind, for at det kan gøres objektivt, ellers er det jo bare en pengemaskine.

Hr. Stavad var lidt tidligere inde på, at han har en vis erfaring på området. Det vil jeg nu sætte et stort spørgsmålstegn ved. Jeg kan ikke mindes, at jeg nogen sinde under en socialdemokratisk regering har set, at der er blevet lagt loft over nogen former for ejendomsskatter, men det kan være, hr. Stavad kan hjælpe mig her.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det, der får mig herop endnu en gang, er hr. Ole Stavads svar om klageadgangen, hvor hr. Ole Stavad konstaterede, at ministeren mener, at der ikke var nogen vildledning i den forbindelse, og samtidig antydede, at det er en vildledning.

Jeg synes, det er vigtigt at få præciseret tingene her fra talerstolen, så der ikke bliver misforståelser ude i det ganske land. Fra Venstres side er det helt klart opfattelsen, at hvis man mener, der er noget at klage over med hensyn til ejendomsvurderingen – det tror vi ikke der er, men skulle der alligevel være noget at klage over – vil vi absolut ikke anbefale folk at lade være med at klage. Så skal de selvfølgelig klage.

Men jeg vil gerne spørge hr. Ole Stavad, om han ikke er enig i, at der ingen problemer er. Hvis man som boligejer ønsker at klage over sin ejendomsvurdering, gør man, som man altid har gjort, og klagen vil blive behandlet. Der er ingen

klager, der vil forsvinde ned i et sort hul, og derfor er der overhovedet ingen problemer på området.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Der er ingen tvivl om, at en lang række, for ikke at sige alle de vurderingsfolk, vi har haft – de mænd og kvinder, som har lavet et godt og stort stykke arbejde – selvfølgelig kan føle, at dette lovforslag er en bortdømmelse af deres arbejde. Men det synes jeg overhovedet ikke er rimeligt, og derfor er jeg heller ikke enig i de betragtninger, der er kommet frem. De har gjort et stort og nyttigt stykke arbejde, men nu er der kommet en ændret beskatning, og derfor vil vurderingens organisation naturligvis også tilpasse sig.

Når jeg går herop igen, er det sådan set, fordi jeg ikke synes, fru Charlotte Antonsens spørgsmål var fejlplaceret. Jeg synes, det var meget rimeligt, for når der er denne store interesse for at få en organisationsstruktur som den, vi kender – den, der var tilpasset det gamle skattesystem, hvor man netop skulle pumpe ejendomsvurderingen op år efter år efter år for at få en større ejendomsværdiskat hjem, og som Socialdemokratiet så indædt forsvare og kæmper for – er det da et meget godt spørgsmål fra fru Charlotte Antonsens side: Vil Socialdemokratiet, hvis den ulykke skulle komme over det danske land, at de kom tilbage i regeringsstolene, genindføre den ejendomsværdibeskatning, der nu bliver lagt loft over?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Der er jo en underlig modstrid i det, hr. Kristian Jensen siger. Hr. Kristian Jensen roser vurderingsfolkene for at have gjort et godt stykke arbejde, og derefter slutter han med en kommentar til det, fru Charlotte Antonsen var inde på, og siger, at man har pumpet vurderingerne op år for år. Nej, vurderingsmændene har sådan set passet deres arbejde, og da det er gået rigtig, rigtig godt i riget de seneste år, hvor vi har haft en socialdemokratisk ledet regering, er ejendomspriserne steget, og renten har været lav. Hvis man går tilbage til den sidste periode, hvor vi havde en KV-regering, og priserne faldt dramatisk, passede vurderingsfolkene også deres arbejde og satte vurderingerne ned, så de passede bedst muligt til handelsprisen.

For mig at se er det underligt, at vi skal diskutere vurderingernes korrekthed, for skatteministeren har jo givet udtryk for, at vurderingerne skal være rigtige, i hvert fald i alle samrådene og i alle de svar, vi har fået. Men nu hører jeg både hr. Kristian Jensen og fru Charlotte Antonsen sige, at nu skal vi have lavere vurderinger end dem, der svarer til handelspriserne, og derfor er det for mig at se dybt mystisk og overhovedet ikke sammenhængende.

Så siger hr. Peter Christensen, at det ender ikke i et sort hul, hvis man sender en klage. Nej, men vi har bare spurgt: Når det ikke ender i et sort hul, hvor ender det så? Det har skatteministeren endnu ikke svaret på. Han har i hvert fald ikke svaret, hvordan han vil undgå, at de ender i et sort hul, og derfor havde vi glædet os til, at vi måske denne højtidelige dag ved andenbehandlingen kunne få det en lille smule oplyst. Men det er der jo ikke meget der tyder på.

Så til fru Charlotte Antonsen, som spørger til loftet over ejendomsskatten: Jamen fru Charlotte Antonsen diskuterer altså stadig det foregående forslag. Med formandens tilladelse ville jeg da gerne genoptage debatten om L 100, som fru Charlotte Antonsen diskuterer. Det er selvfølgelig beklageligt at være kommet for sent i salen til en debat, der er overstået, men hvis formanden efter mit indlæg her meddeler, at han gerne genoptager den debat, deltager jeg gerne i den.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Det garanterer jeg for at han ikke gør.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg synes også, der er en underlig skizofreni i de forskellige indlæg, der kommer fra forskellige ordførere fra Venstre. Én roser den eksisterende vurderingsorganisation og vurderingsmændene og -kvinderne for at have gjort et stort og næsten uegennyttigt arbejde, en anden siger, at de jo bare er utilfredse, så derfor er der jo ikke noget at sige til, at de laver vrøvl, og en tredje siger, at man bare pumper vurderingerne op og op og op for at tilfredsstille vores andres lyst til at hive flest mulige penge ud af folk.

Det sidste er jo udtryk for en dyb mistillid, og det er fantastisk at høre repræsentanter for parti Venstre – som jeg ellers en gang imellem har opfattet som gående ind for det nære samfund, decentralisering og mest muligt tæt på borgerne, men jeg er kommet noget i tvivl på det seneste – nu stå og tale for et statsligt, centraliseret system

under ministerkontrol, hvor enhver form for deltagelse af almindelige mennesker alene har til hensigt at legitimere slige hensigter for nogle, som har til hensigt at brandskatte folk.

Det er mildt sagt ikke det, det handler om, og derfor synes jeg efterhånden, det er grotesk, at man ikke i det mindste forholder sig bare nogenlunde til det saglige indhold, som vi har at gøre med her, i stedet for at køre rundt med alle mulige opfattelser af, hvilke synspunkter vi skal tilægges.

Så vil jeg også gerne spørge skatteministeren, om skatteministeren virkelig er sikker på, at det personale, som skal være til rådighed i de kommunale vurderingssekretariater, indtil man har fået den nye organisation til at fungere, dvs. året ud, også er til rådighed. Eller tror ministeren, at der er bare nogenlunde bærekraft i det, formanden for Kommunernes Landsforening har sagt, nemlig at man ikke kan forvente, at kommunerne føler sig forpligtet til at fastholde mandskabet det pågældende sted, og at de pågældende må formodes at søge derhen, hvor der er arbejde at få i fremtiden – altså at der netop ikke vil være personale til rådighed til at håndtere de klager, som åbenbart ikke går i et sort hul, men et eller andet sted hen? Vi håber, vi får det at vide, for det kunne jo være, at borgerne også var interesseret i at høre det.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Når vi diskuterer L 180, sker det, at vi også kommer ind på L 100. Det er svært at undgå, og da vi behandlede L 100, blandede den socialdemokratiske ordfører også L 180 ind, så det går vel begge veje. Men jeg skal selvfølgelig forholde mig, så godt jeg kan, til L 180.

Det undrer mig, at man kan være imod både L 100 og L 180. Der skal ingen ændringer være, og man vil ikke svare på, om det skyldes, at man ønsker at fortsætte derudad med skatteskruen, som om intet var hændt. Men jeg håber trods alt, at Socialdemokratiets ordfører vil svare på, om man simpelt hen vil have lov til at fortsætte skatteskruen og bruge den vurderingsorganisation, vi kender nu, til at varetage det arbejde.

Men ellers er jeg nødt til at konkludere, at nu har vi diskuteret dette lovforslag, L 180, meget, meget længe, og vi har stort set haft fat i hver en flig af det. Der kan ikke længere være gemt ret meget.

Vi er uenige om, hvorvidt der vil være en god organisation til at tage over, så vi får en god vurdering. Men kan Socialdemokratiets ordfører ikke nikke genkendende til, at hvis han havde delt vores opfattelse af en sikker og god vurdering, så sparer vi altså også det offentlige samfund for 125 mio. kr., som den nye vurderingsorganisation er billigere.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg vil godt meget kraftigt understrege, og det tror jeg også at jeg roligt kan gøre på vegne af hr. Kristian Jensen, at der ligger ikke fra Venstres eller regeringens side nogen form for kritik af de mennesker, der har udført det arbejde, som de er blevet bedt om, tværtimod, det er systemet, som vi angriber. Den, som såede tvivl om folkenes arbejde, var en af de to socialdemokratiske ordførere, der stod heroppe og sagde, at det flød med forkerte tal.

Vi ønsker at gøre op med et system, som jo åbenlyst er blevet brugt som instrument til at hæve ejendomsværdiskatterne. Det er jo det, det handler om. Derfor er fru Charlotte Antonsens spørgsmål jo også ganske relevant, og derfor vil jeg også stille det her igen: Er det sådan, at Socialdemokratiet, hvis det engang igen får magt, som det har agt, så vil fjerne loftet over ejendomsværdibeskatningen?

Det, det handler om for den enkelte borger, er jo dybest set, hvorvidt skatterne stiger eller ej. Det har vi ikke fået et svar på endnu.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg bliver beskyldt af de to ordførere fra Socialdemokratiet for at tale om et forkert forslag.

Jeg vil godt gentage det, jeg sagde før, nemlig at denne regering har stoppet skatternes himmelflugt. Vi har lagt beton eller cement over ejendomsskatterne. Det er baggrunden for, at man nu kan gennemføre en forenkling af vurderingsorganisationen, at vi kan gennemføre en afbureaukratisering på det her område.

Det er klart, at de vurderingsmænd, som har stået for vurderingerne og har gjort et godt stykke arbejde, jo er dem, der bliver ramt, fordi det er dem, der forsvinder, og derfor tillader jeg mig at sige, at så er det da forståeligt, at de klager. Det er da ikke så ejendommeligt. Kommunerne klager også, men det er, fordi deres administration ikke længere skal være udgangspunkt for vurderingerne.

Jeg føler efterhånden, at den måde, denne her sag er blevet kørt på, altså blot vidner om, at Socialdemokratiet fortsat er den store skattespirals parti. Det er jo sådan, når man hører de forskellige ordførere, som har optrådt i dag, at det jo er en uendelig spiral, hvor det kun kan gå en vej, nemlig op, op, op, og i hvert fald har vi jo ikke fået nogen som helst form for klare svar på, om man kunne overveje at lægge låg på stigninger på skatterne på det her område.

Men jeg vil gerne prøve igen at spørge hr. Stavvad: Vil man lægge låg på?

(Kort bemærkning).

Ole Stavvad (S):

Jamen vi oplever jo det samme fortvivlende i denne her debat, som vi også har oplevet med skatteministeren, nemlig at man taler om noget andet end indholdet.

Det, der faktisk altid har været et hovedprincip, er, at vurderingerne skal være korrekte, og derefter er det en politisk afgørelse, hvilket niveau skatterne skal være på.

Jeg må indrømme, at jeg hører først hr. Peter Christensen, så hr. Jens Rohde, så fru Charlotte Antonsen og i en lang række sammenhænge også skatteministeren sige, at det her har til formål at forhindre, at vi får rigtige vurderinger. Jo, jo, altså at vi har brugt det som instrument til at hæve ejendomsskatterne, kan da kun betyde, at man mener, at det, at vi har fulgt den rent faktiske prisudvikling, ikke må ske fremover. Ellers er det rent vrøvl. Det, hr. Jens Rohde, siger hænger simpelt hen ikke sammen.

Kl. 18.20

Derfor holder man kassen med vurderinger for sig selv, men vurderingerne skal være korrekte. Det samme har skatteministeren sagt i et svar til udvalget, det har han sagt i et samråd. Men når han har været uden for samråd og uden for udvalget, har han sagt, hvorfor folk skulle klage, når det var sådan, at vi nu havde låst det fast, og dermed signaleres, at det nok er rigtigt, at de der vurderinger skal være forkerte fremover.

Med hensyn til om vi vil holde fast i ejendomsværdiskattestoppet, kan jeg sige, at det strider stærkt imod vores retfærdighedsfølelse at udskrive skatter på et tilfældigt grundlag, at sikre, at mennesker med fuldstændig ensartede vilkår kommer til at betale vidt forskellige skatter.

Derfor rækker min fantasi ikke til, at to mennesker, to familier, der bor ved siden af hinan-

den, som bor i fuldstændig ens huse, med ens forhold skal betale vidt forskellige skatter. Det troede jeg heller ikke Venstres retfærdighedsfølelse rakte til. Det kan vi konstatere i dag at det gør den, at det er det lovforslag, man vil have vedtaget.

Jeg siger velbekomme, og så må vi jo se, hvad borgerne mener om den sag.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jamen præcis der, hvor Venstres ordfører går fuldstændig galt i byen, er, at han ligesom tror, at vores eneste ærinde er at trække flest muligt penge op af folks lommer. Men det, det handler om, er sådan set bare at sikre, at folk betaler på et objektivt grundlag og ikke en fuldstændig tilfældig størrelse.

Det var også derfor, jeg citerede hr. Jann Sjurzen fra det åbne samråd, hvor det var sådan, at han konstaterede, at retssikkerheden skal håndhæves ikke på et tilfældigt, men på et objektivt grundlag, og det er det, Venstre normalt går ind for. Det var sådan set det eneste.

Men jeg kunne da godt tænke mig at spørge hr. Jens Rohde og andre, om de så vil garantere, hvor langt skattestoppet skal gælde, for jeg har forstået, at det også er lidt usikkert.

Så siger hr. Jens Rohde, at det ikke er nogen kritik, men alligevel er det jo en kritik af systemet, og vi er så åbenbart systemet. Jeg vil så gerne høre, om hr. Jens Rohde så slet ikke kan forstå det, når KL's formand, Eigil W. Rasmussen, som, så vidt jeg har forstået, er et fremtrædende medlem af partiet Venstre, i et indlæg i Jyllands-Posten den 2. april 2002 slutter med at skrive:

»Resultatet er blevet et lovforslag, der sætter hensynet til systemet over hensynet til borgerne...«

Det er da vist det modsatte af det, som hr. Jens Rohde står og siger heroppe.

Så bare til fru Charlotte Antonsen, som ser for sig, at det, der nu er sket, nærmest er Pompejis ødelæggelse, hvor det er sådan, at vi nu kan se, at alle ligger brændt fast i et øjebliksbillede, hvor det er sådan, at man ikke er i stand til at rette på uklarhederne. Det var sådan set det, vi syntes var en god idé, og det har ikke noget at gøre med, hvorvidt det eksisterende system er ufejlbarligt. Nej, det er præcis et udtryk for, at vi sådan set gerne vil have, at det er retfærdigt i forhold til borgerne. Det er sådan set det eneste, vi er ude efter.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Kristian Jensen for tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til hr. Ole Stavad. Tak for tilsagnet om, at skattestoppet vil blive fjernet, og at ejendomsværdiskatterne igen vil stige, såfremt Socialdemokratiet kommer til. Tak for tilsagnet om, at trygheden ved, at udgifterne ligger fast, bliver fjernet, hvis ulykken skulle ske, at Socialdemokratiet igen kommer til at sidde i regeringssæderne.

Jeg tror netop, at en af de ting, som har været af interesse ude blandt borgerne, ude blandt husejerne, er: Hvad er egentlig baggrunden for hele den indædte modstand, der har været mod de ændringer i vurderingssystemet, som regeringen har foreslået?

Det har vi jo fået fastslået nu. Baggrunden er den, at Socialdemokratiet, hvis det kom til regeringsmagten igen, ønsker at gå tilbage til det gamle system, hvor ejendomsværdiskatterne stiger og stiger, og dermed fjernes trygheden for borgerne. Det er et tilsagn, som jeg er sikker på at mange i de danske hjem vil skrive sig bag øret og også huske på næste valgdag.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Hr. Jacob Buksti står her fra Folketingets talerstol og siger, at Venstre tror bare, at Socialdemokratiets ærinde er at hive penge op af folks lommer. Ja, det gør vi, og det er jo en historisk kendsgerning at sådan er det. Så det er ikke noget, vi behøver at tro – tro kan vi ordne om søndagen i kirken – det er et historisk faktum, vi kan forholde os til.

Kl. 18.25

Hr. Buksti taler om et statsligt, centralistisk system. Ja, hvis det er et statsligt, centralistisk system, at skatten ikke skal stige, og at ejendomsværdiskatterne ikke skal stige, så er jeg på det her punkt tilhænger af den centralisme.

Hvad er det, der er hensynet til borgeren? Hvad er det reelle hensyn til borgerne? Det er det spørgsmål, jeg får her fra hr. Stavad. Mit svar er klart: I min terminologi er det bedste hensyn, man kan tage til borgeren, at de kan disponere i tryghed, fordi ejendomsværdiskatterne ikke længere stiger.

Hvad er hr. Stavads hensyn til borgerne, og hvad har vi set, bl.a. under hr. Stavads ledelse,

der har været af tryghed og hensyn til boligejerne igennem de sidste 9 år?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg kan forstå, at formanden har fraveget sin beslutning fra tidligere om, at man ikke kan diskutere det foregående forslag, så jeg går ud fra, at det også er i orden, at jeg kommenterer det, der er blevet sagt.

Det er jo fuldstændig utroligt at høre hr. Kristian Jensen og hr. Jens Rohde tale om vurderinger, som om rigtige vurderinger er grundlaget for at udskrive høje skatter, samtidig med at de siger, at vurderingerne fortsat skal udføres, og de skal være rigtige. Det er så grotesk, at alle, der sidder og følger denne her debat må forstå, at Venstre har en så dårlig sag med den her vurdering, at Venstre simpelt hen med vold og magt vil undgå at diskutere den.

Venstre vil overhovedet ikke svare på, at 32.000 klager fra borgerne, hvis der kommer tilsvarende i år som sidste år, er der ingen til at tage sig af, at borgernes retssikkerhed i forhold til at få en ensartet behandling afskaffer man, at der er lokale forskelle på, hvilken vurdering man skal have i storbyen og ude i den lille landsby, og at man laver gennemsnit, sådan at hvis det inde i Hasseri i Aalborg stiger, og det ude i Tranum falder, så får man en gennemsnitlig ens udvikling.

Det giver selvfølgelig forkerte priser, og da man får forkerte priser, er der også en stor risiko for mange klager, og derfor fratager man borgerne adgangen til at klage. Man udskriver dermed skatter på et grundlag, som er objektivt forkert, men borgerne har ikke ret til at få det rettet. Er det det, Venstre vil? Det er det, det her forslag går ud på, men det er jeg ikke sikker på at hr. Jens Rohde har forstået.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jamen det bliver jo efterhånden mere og mere surrealistisk.

Altså hr. Kristian Jensen står heroppe og konkluderer, at i en kommende socialdemokratisk regering vil skattestoppet blive fjernet. Men det har vi jo allerede fået at vide af økonomi- og erhvervsministeren at det vil det også blive under den nuværende regering, vi har fået at vide af statsministeren, at det vil det også blive under den nuværende regering, og selv hr. Peter Chri-

sensen har været fremme i pressen og sige, at det må vi vistnok gøre mere fleksibelt.

Jeg forstår sådan set overhovedet ikke det der med, at det drejer sig om, at ejendomsskatterne stiger og stiger og stiger. Det må man da have belæg for. Jeg vil gerne have at vide, hvor man egentlig har det fra, for ejendomsskatterne afhænger jo af, hvordan og hvorledes huspriserne udvikler sig og dermed vurderingerne, og de har det jo med at gå op og ned. Lige for tiden stiger de faktisk ikke så meget, som de har gjort, og det er jo også derfor, at der ikke er så mange, der slår mod det loft, som regeringen lægger ind.

Så til hr. Jens Rohde: Jamen jeg bliver mere og mere fascineret af hr. Jens Rohdes form for valgkampoptik heroppefra, hvor det er sådan, at han mener, det er et faktum, at Socialdemokratiet hev pengene op af folks lommer.

Nu ved jeg godt, at det er noget, vi kommer til at diskutere i spørgetiden i morgen, men helt tilfældigt har jeg altså her de mange forskellige skattetryksmål fra Skatteministeriets hjemmeside, og hr. Jens Rohde bliver altså nødt til at acceptere og anerkende, at skattetrykket, uanset hvordan man har regnet det ud, er steget med ca. 10 pct. under Schlüterregeringen fra 42,9 pct. i 1982 til 48,8 pct. i 1993, mens det er holdt konstant svagt faldende under den socialdemokratiske regering, nemlig fra 48,8 pct. til 48,0 pct. Og så er der ikke engang indregnet, at der undervejs er sket en bruttoficering og en indregning af den særlige pensionsopsparing. Så jeg tror, hr. Jens Rohde får meget, meget svært ved at føre historisk dokumentation for det. Faktisk er det lettere at føre dokumentation for, at skatterne er røget i vejret, når vi har haft borgerlig regering. Glistrup kom jo frem, fordi VKR-regeringen fra 1968 til 1971 satte danmarksrekord i stigning i skattetrykket.

Kl. 18.30

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det, der bringer mig op, er, at Venstres ordfører tager hele diskussionen omkring skattestoppet og det velsignede i skattestoppet på ejendoms-vurderingerne ind.

Det er en diskussion, som man kan have længe. Jeg medgiver gerne, at det bliver vanskeligt at forestille sig ret mange partier, som går til valg på at genindføre den almindelige ejendomsværdiskat ud fra, hvad ejendommen reelt er vurderet til. Det er simpelt hen, fordi det kan blive meget, meget vanskeligt at forklare væl-

gerne, hvorfor det er en god idé, på trods af at alle økonomer, alle med saglig indsigt på det her område vil sige, at det selvfølgelig er det eneste rigtige.

Man kunne vende det om og sige: Hvad er egentlig pointen? Vil man ikke fortsætte det her princip? Vil Venstre ikke fortsætte det her princip med sådan et stop også på personbeskatning, sådan at man i kroner og øre fastlåser, hvor meget man maksimalt kan komme til at betale i skat, uanset hvor meget man kommer til at tjene ekstra, fordi man bliver dygtigere osv., osv.? Det princip kan man vel ikke forestille sig, eller kunne man godt det fra Venstres side?

Jeg vil godt have Socialdemokratiets ordfører til at bekræfte, at det bl.a. er derfor, vi har den diskussion, som vi har i dag.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Nå, så reddede ordføreren det hjem i sidste øjeblik.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg tror, der er et par herrer dernede på bænken, der skal være glade for, at de ikke taler under ministeransvarlighedsloven i dag – meget!

Til hr. Jacob Buksti: Det er jo ikke korrekt, at ejendomsværdiskatterne under den tidligere regering kun steg på grund af vurderingerne. Hvad var det, der skete med pinsepakken? Hvad var det, der skete i forbindelse med indførelse af pinsepakken? Gik den ikke fra 0,8 til 1,0? Kan hr. Buksti bekræfte det og dermed tage de ord tilbage, som han har fremført her fra talerstolen?

Og så siger hr. Stavad, at man fratager borgerne en klagemulighed. Det er misinformation. Det er jo ganske enkelt ikke korrekt. Hr. Stavad ved udmærket, at tingene kommer til at ligge i kommunernes skatteforvaltning. Og kan man så ikke blive enig om vurderingerne dér, ja, så er der den mulighed, at tingene kan gå til vurderingsankenævnet. Der er altså ikke tale om, at man fratager folk en klagemulighed. Det er ganske enkelt ikke korrekt, sagt til hr. Stavad.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Der er et lille problem, når man indskriver folk til debatten, som ikke har fulgt med i sagen, som ikke har læst lovforslaget, og som, hvis de har læst det, i hvert fald ikke har forstået det.

Det er faktisk et vigtigt element i det forslag, som skatteministeren har fremsat, sagt til hr. Jens Rohde, Venstres ordfører, politisk ordfører, at fremover vil man på amtsplan foretage automatiske, skematiske edb-mæssige fremskrivninger hvert andet år efter et gennemsnit, og det år kan man ikke klage fra borgernes side.

Man må betale den forkerte skat, selv om alle må erkende, at det, der kommer ud af den fremskrivning med et gennemsnit på amtsplan, er forkert. Når der kommer en vurdering næste år, kan man klage, men det kan man kun gøre med fremtidig virkning. Det år, man har haft med den forkerte vurdering, forkerte skat, må man betale.

Det er selvfølgelig meget smart, at når man laver et gennemsnit, som næsten ikke kan undgå andet end at blive forkert med risiko for, at det giver en masse bøvl, fratager man samtidig folk muligheden for at klage.

Jeg tror, Venstres politiske ordfører, der jo sidder centralt i Venstres gruppe, skulle gøre sig ulejlighed med, inden vi mødes til tredje behandling om en uge, at læse det her forslag, læse de spørgsmål, der er stillet til skatteministeren, læse referatet fra det åbne samråd og så måske være den, der samlede centrale folk hos Venstre til en diskussion, om ikke saglige hensyn og borgernes retssikkerhed i den her sag alligevel måtte give det resultat, at Venstre støttede de fem partiers forslag om at give os tid til at gøre det her ordentligt.

Kl. 18.35

Jeg kan i hvert fald høre, at hr. Jens Rohde har behov for at gå hjem og gøre et stykke hjemmearbejde.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg skal ikke bebrejde, at denne spændende debat har fået lov til at løbe, selv om det efterhånden er længe siden, jeg bad om ordet, for jeg synes, det er vigtigt at få afklaret, hvad det egentlig er for noget med Socialdemokratiets holdning til det her skattestop. Det har vi ikke fået endeligt.

Jeg synes, de spørgsmål, der er blevet stillet af fru Charlotte Antonsen, hr. Jens Rohde og hr. Kristian Jensen, som i øvrigt også blev fulgt op af hr. Peter Christensen, stadig væk står ubesvaret.

Jeg har behov for at svare på en række helt konkrete spørgsmål.

Allerførst vil jeg dog sige, jeg ikke ved, hvem af de tre musketerer, der er ordfører i denne sag,

men det er vel hr. Buksti, som startede med at sige, at dette ikke er lovsjusk.

Det var jeg glad for. Det er jeg glad for. Det synes jeg var en erkendelse, som jeg har skrevet mig bag øret. 120 spørgsmål, langt samråd, åbent samråd, masser af bilag, stribe af ændringsforslag – jeg tror, vi er oppe på 23 – som viser, at vi i hvert fald ikke har været påvirket af debatten.

Det er alt sammen udtryk for, at her er foregået en demokratisk proces, hvor man kan være uenig i det politiske resultat, men man må i hvert fald sige, at kvantitativt har det ikke skortet på at kunne leve op til det, som man måtte forlange.

Med hensyn til det med situationen efter 1. maj: Kan folk klage? Ryger klagerne ned i et sort hul? De har fået udsendt en forkert klagevejledning osv., osv. Nu er det vel fjerde eller femte gang, vi diskuterer det spørgsmål. Jeg vil meget gerne, hvis ikke de socialdemokratiske ordførere har forstået, hvad der står i besvarelsenerne af de spørgsmål, der er stillet omkring det her, endnu en gang understrege:

At enhver kan henvende sig til sin kommune; at lovgivningen, både den gamle lovgivning og den nye lovgivning, klart fastslår, at kommunerne har en forpligtelse til at sørge for, at der er et sekretariat til rådighed; at behandlingen foregår i sekretariatet i kommunerne i samarbejde med Told og Skats dygtige medarbejdere; og at Told og Skats dygtige medarbejdere ikke er hvem som helst uden erfaring, uden nogen som helst rutine, hvad jeg tror, hr. Stavvad kom til at sige.

Jeg synes, det er en meget, meget urimelig karakteristisk af Told og Skats medarbejdere. Der sidder en stribe medarbejdere, som har vejledt, som har kontrolleret de hidtidige vurderingsorganisationer. Kom ikke og sig, at de ikke har nogen forstand på, hvad de snakker om. Kom ikke og sig, at de ingen erfaring har.

Vi kører altså videre med et system, hvor vi bygger på den kommunale erfaring i de kommunale sekretariater det næste år. Dernæst supplerer vi med de folk, som i Told og Skat har haft det her tæt inde på livet. Det er oven i købet ikke bare ved at rådgive, men også ved at vejlede og kontrollere det eksisterende system, altså folk med virkelig ekspertise.

Derfor undrer det mig, at man herfra kan spørge: Hvad sker der, hvis jeg klager? Havner klagen så i et sort hul?

Hr. Stavvad hæfter sig meget ved eller er meget optaget af, hvor mange klager der kommer.

Det tror jeg ikke nogen af os er i stand til at sige. Det tror jeg ikke. Kommer der 10.000 eller 20.000? Der kommer i hvert fald nok flere end de 4.000, som nogen fejlagtigt har citeret mig for.

KL 18.40

Men det afgørende er jo, at der også i denne proces – under førstebehandlingen i sekretariatene, i samarbejdet med Told og Skat – sker en frasortering af de helt oplagte klager, som er indgivet med information om, at der simpelt hen er sket en fejl eller der har været en forkert oplysning, som man ikke har været klar over. Mange af de ting vil blive rettet; selvfølgelig vil de det nøjagtig som hidtil.

Tilbage vil der selvfølgelig være nogle, som så går videre til de nye amtslige ankenævne. Her vil der sidde lægmandsfolk valgt af borgerne, valgt af borgernes repræsentanter i amtsrådet til at vurdere de klager, som indkommer.

Jeg har gerne villet sige dette for at fortælle, at når hr. Stavad siger, jeg har afskaffet det system, og det bliver erstattet af ingenting – sådan måtte jeg forstå det – er det jo ikke rigtigt; det er langt fra rigtigt. Der vil stadig væk være besigtigelser, som vi har oplevet det tidligere. Der vil stadig væk være klagemuligheder, som vi har oplevet det tidligere. Og der vil frem for alt være meget mere tid til de klager, som nu måtte komme, fordi man nu i det her system alene skal koncentrere sig om klager. Man skal altså ikke både have klager og vurderinger i samme periode; man skal alene beskæftige sig med klager i en rum tid.

Når vi når frem til den 1. januar, forventer vi at have den nye organisation og ansættelserne helt på plads. Og når vi når frem til næste efterår, oktober, skal man først i gang med en vurdering af boligejendommene her i landet. Vi går jo over til hvert andet års-vurderinger. Det vil sige, at på det tidspunkt er vurderingsopgaven kun halvt så stor, som den hidtil har været. Så man må jo nok sige, at her er tale om både ekspertise, erfaring og en lempelig overgang og væsentlig færre opgaver.

Der vil så også være færre ressourcer. Det er rigtigt. Det er fuldstændig korrekt, at antal mandår vil være færre end hidtil. Vi har vurderet, at der vil være behov for omkring 135-140 mennesker, nøjagtig, stort set, på decimaler. Det er det antal, som man også fra KL's side mener der er brug for.

Jeg siger det ikke for at tage KL indtægt for, at de er enige i vores måde at gøre tingene på, som jeg har set hr. Stavad udlægge det et sted,

overhovedet ikke. Jeg ved godt, vi har forskellige opfattelser af, hvorvidt det er rimeligt, at en kommune skal vurdere de ejendomme, som den senere også skal sætte skat på. Det system er vi betænkelige ved, og derfor har vi fravalgt det system. Det kan man have forskellige opfattelser af, men når det drejer sig om ressourceforbruget, er der ikke så stor forskel på, hvad KL mener der er brug for, og hvad vi mener der er brug for.

Jeg får også mange breve. Jeg får mange henvendelser også fra folk i det eksisterende system, også fra folk, som siger, det dog var på tide, at vi nu fik en modernisering af det eksisterende system. Ja, ja, jeg nævner det kun. Men lad os nu ikke slå hinanden i hovedet med den slags argumenter.

Vi har nu igen haft en debat. Der er ikke kommet meget nyt frem, i forhold til hvad vi har oplevet i de sidste uger omkring denne sag. Jeg vil bare afslutningsvis sige om det, at det er klart, at hvis man er tilhænger af, at skatterne skal stige og stige og stige, så har man selvfølgelig brug for et stort kontrolsystem, vurderingssystem, det er klart. Men med et skattestop mener vi altså ikke, at behovet for så stort et system er til stede. Derfor finder vi det rigtigt at reducere systemet. Jeg ved godt, at det er svært at reducere råd og nævn og kommissioner osv., men vi tror altså ikke længere på, at der er behov for, at vi skal bruge 600-700 mennesker i et system, når vi totalt ændrer de forudsætninger, under hvilke de skal arbejde.

KL 18.45

Det her være ikke sagt for at klandre dem, som har gjort en glørværdig indsats i det gamle system. Jeg synes, at vores vurderingsfolk har grund til at ranke ryggen og sige, at de har gjort, hvad de blev bedt om, og mange af dem har gjort mere til, de har gjort en fremragende indsats. Det er ikke dem, der er noget galt med, det er systemet. Vi laver nu systemet om, vi laver et enklere system, og derfor slanker vi også organisationen. Det er såmænd det, der er tale om.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Hr. Ole Stavad og derefter hr. Jacob Buksti og til sidst hr. Jens Peter Vernersen.

Ole Stavad (S):

Måtte jeg sige til skatteministeren, at jeg simpelt hen ikke kan få det, han siger, til at hænge sammen, for ministeren siger nu, at de kommunale vurderingssekretariater kan tage sig af en hel masse ting, som ministeren i sine skriftlige be-

svarelsen til udvalget klart har givet udtryk for, at de ikke skulle tage sig af.

Der ligger et spørgsmål, nr. 114: Ministeren bedes oplyse, om kommunale sekretariater kan gå i dialog, forhandling, med borgerne om f.eks. at ændre beslutninger truffet af vurderingsråd om f.eks. fravigelse fra normal lokal korrektion, priser på grundværdiområdet, fradrag for manglende vedligeholdelse, tillæg for særlige materialer og beliggenhed.

Svaret er, at de kommunale vurderingsorganisationer, jf. svaret på spørgsmål nr. 113, skal udføre de samme opgaver i forbindelse med klagebehandling som tidligere, og det indebærer en række registreringsopgaver, besvarelse af almindeligt forekommende vurderingsspørgsmål, herunder at ekspedere personlige og telefoniske henvendelser.

Ministerens fortsætter i svaret med at sige, at sekretariaterne selvfølgelig kan gå i dialog, når folk ringer, og dermed besvare almindeligt forekommende vurderingsspørgsmål på telefoniske henvendelser, og så slutter det: De kommunale vurderingssekretariater vil ikke kunne ændre beslutninger truffet af vurderingsrådene, undtagen hvor det drejer sig om rene registreringsproblemer, jf. svaret på spørgsmål nr. 113.

Og nu hørte jeg ministeren nærmest give udtryk for det modsatte.

Dertil kommer, at ministeren siger, at vi ikke ved, hvor mange klager der kommer, og det er jeg helt enig med ministeren i. Men vi bør vel i fællesskab sørge for, at der er folk til at tage sig af et klageantal, der ikke er usandsynligt, nemlig et klageantal, der er på samme niveau som sidste år. Der er risiko for – alt efter, hvad man kalder det, risiko/chance – at det bliver et større antal, eller at det bliver et mindre antal, men vi bør vel sikre, at om der så kommer 25.000, 30.000 eller 40.000 klager, er der folk til at tage sig af dem, og det er det, ministeren ikke på nogen som helst begrundet måde har forklaret hvordan skal forekomme.

Vi ved, at i de kommunale sekretariater kan de rette registerfejl, og vi ved, at der i den anden ende kommer klagenævn, som har de skyldrådssekretariater, der hidtil har betjent de hidtidige skyldråd, men hvem skal erstatte dem, der fjernede størsteparten af de 26.000 klager fra sidste år; hvem skal tage sig af dem? Ministeren har ikke på noget tidspunkt, hverken som skriftlig besvarelse, i det åbne samråd eller her i salen, givet nogen som helst begrundet forklaring på, hvad der skal ske. De forsvinder – om det er i et

sort hul eller et andet sted, ved jeg ikke, men der er i hvert fald ikke givet nogen forklaring på, hvem der skal tage sig af det.

Og så siger ministeren igen, at man ikke behøver nogen særlig gode vurderinger, når det er sådan, at man nu har et skattestop, der omfatter et enkelt område. De 22 andre områder, som ministeren selv har oplyst om, omfatter det jo ikke.

Kl. 18.50

Dernæst siger ministeren, at det stadig væk skal være rigtige vurderinger. Men det passer ikke sammen, det er simpelt hen noget sludder. Ministeren modsiger hele tiden sig selv i sin argumentation, og derfor er det meget svært at tage debatten og forholde sig til ministeren.

Så er jeg i øvrigt enig med hr. Jacob Buksti i, at det her ikke er et forslag, man kan kalde lovsjusk. Jeg synes faktisk, at det er meget værre, at man bevidst vedtager en uacceptabel lovgivning, hvor man med åbne øjne ser bort fra borgernes retssikkerhed.

Jeg synes selvfølgelig, at det er dårligt, hvis der er ting, der bliver hastet igennem og dermed kan bære betegnelsen lovsjusk. Men jeg synes egentlig, at det politisk set er mere alvorligt, at en regering sammen med et flertal er parat til at vedtage en lovgivning, hvor det så nøgternt og sagligt er veldokumenteret, at man begår brud på den retssikkerhed, som danskerne har krav på, når vi vedtager lovgivning herinde i Folketinget. Det synes jeg sådan set er værre end lovsjusk.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak for det. Andenordføreren hr. Jacob Buksti. Eller er det førsteordføreren?

Jacob Buksti (S):

Ja, det er jo rart for skatteministeren at vide, at hr. Ole Stavad er ordfører på L 202 og jeg er ordfører på L 180, og til skatteministerens almindelige forbrugerorientering kan jeg oplyse, at hr. Jens Peter Vernersen er ordfører på L 100, hvis det skulle være forbigået ministerens opmærksomhed.

Så vil jeg bare sige i forlængelse af det, hr. Ole Stavad siger, at det er et problem. Det er åbenbart et problem, som ministeren selv indser, for ministeren siger, at så er der jo situationen efter den 1. maj – og den dato er vi jo altså kommet forbi – hvor det nu er fjerde eller femte gang, vi diskuterer det spørgsmål. Jamen det kunne jo være, at det præcis er, fordi vi, hver eneste gang

vi spørger, får forskellige svar, og vi ikke kan forstå ministerens udsagn.

Ministeren siger her, som han også sagde i det åbne samråd, at der er behov for 135-140 mennesker, og det er også KL's vurdering. Ja, men det helt afgørende er jo, at KL's vurdering bygger på, at det er KL, som skal varetage opgaven. Og KL's formand har udtalt, at når det er sådan, at det ikke er KL, som skal varetage opgaven, føler han sig ikke overbevist om, at kommunerne vil føle sig forpligtet til at fastholde det nødvendige personale i den her funktion.

Så siger ministeren også, at hvis man er tilhænger af, at skatterne skal stige og stige, så har man behov for et stort system. Jamen det er jo fuldstændig fejlagtigt. Ministeren rammer jo ikke engang skiven. Det er jo ikke et spørgsmål om, at vi er tilhængere af, at skatterne skal stige og stige og stige, det er vi faktisk ikke tilhængere af, det har vi faktisk aldrig været tilhængere af. Det er heller ikke muligt at dokumentere, det kan skatteministeren ikke gøre, hvilket han heller ikke kan i morgen.

Det, vi mener, er, at det skal være sådan, at borgernes retssikkerhed i det her land må betyde, at man betaler skat på et objektivt forståeligt grundlag og ikke på grundlag af tilfældigheder. Det er faktisk bare det, vi slår til lyd for.

Så siger ministeren, at vi jo har haft en demokratisk proces. Ja. Samtidig siger ministeren, at der jo altså ikke er kommet ret meget nyt frem, i hvert fald ikke noget, der har gjort indtryk på ministeren. Men den demokratiske proces har jo netop været bestemt af, at ministeren har et flertal bestående af Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, og så er det sådan set ligegyldigt, hvad for nogle synspunkter, vi er kommet med.

Jeg har i hvert fald ikke kunnet observere ét eneste sted, hvor nogle af de spørgsmål eller indvendinger, vi er kommet med, har ført til ændringer i ministerens forslag. Og derfor tror jeg, at problemet er, at formålet med det her ligger et helt andet sted.

Ministeren giver indtryk af, at det her drejer sig om skattestop, det drejer sig om, at man skal lave en forenklet organisation, men det handler måske om, som ministeren kom til at sige det til Jyllands-Posten den 20. april, at hvis ministeren skulle støtte det forslag, som vi har fremsat, L 202, hvor vi altså giver tid til, at man kan forhandle en ordentlig løsning på vej, så har ministeren den holdning, at: »hvis vi skulle vente

med at ændre systemet til næste år, ville vi gå glip af en besparelse på 125 mio. kr.«

Hvorfor siger ministeren ikke bare, at det, det handler om her, er at få en besparelse på en finanslov, som i øvrigt er uden reserver og derfor ikke kan tåle, at de 125 mio. kr. ikke kommer, hvilket de så i øvrigt heller ikke gør alligevel, men det er så ministerens problem?

KL 18.55

Det er jo det, det handler om. Og så tromler man resten igennem og kalder det en demokratisk proces. Jeg siger velbekomme!

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Skatteministeren sluttede sit indlæg med at sige, at ministeren havde modtaget mange henvendelser, der gik i en anden retning end det, vi argumenterede for her.

Nu er det jo sådan, at alle de henvendelser, vi får i Skatteudvalget, dem, jeg får som formand for udvalget, sender jeg over til ministeren til kommentarer.

Jeg vil da godt sige, at hvis der ligger en række henvendelser, der på den måde kunne give et helt andet billede af det, end det, vi siger, havde det da sådan set været nyttigt nok, at Skatteudvalget havde været bekendt med det. Det er ikke noget, ministeren er forpligtet til, men på den anden side, hvis der ligger så meget, som kunne give et helt andet billede, ville det da have været interessant at have set det. Det kan jo ikke være sådan, at vi skal bede om aktindsigt for at få disse materialer frem.

Nu må jeg ikke referere fra deputationen, hvor vi havde KL, Kommunernes Landsforening, på besøg, men jeg vil godt sige, at jeg ikke er sikker på, at ministeren ville være så skræsikker i sit synspunkt med hensyn til, hvordan det her kan overtages, hvis ministeren havde hørt KL's argumentation i Skatteudvalget. Så er jeg faktisk mere sikker på, at ministeren ville være aldeles usikker, også fordi man taler om vilkårlighed, når man taler om, hvem der skulle løse opgaverne fremover.

Så vil jeg også lige sige til slut: Det er da fuldstændig ubegribeligt, at ministeren, der trods alt burde have indsigt, gang på gang kan sige, at Socialdemokraterne vil hæve skatterne. Sagen er jo, at i de 9 år, vi havde en socialdemokratisk ledet regering, var skatterne holdt i ro. Jeg har godt nok hørt noget om, at skatteministeren har været ude med noget om et følelsesmæssigt skattetryk. Det bliver interessant at se, når em-

bedsmændene i Skatteministeriet skal til at finde ud af, hvordan det defineres. Men sagen er jo, at det ikke var tilfældet.

Og da vi havde en borgerlig regering tidligere, så man præcis det samme billede. Så derfor er det mig ufatteligt, når vi diskuterer så alvorlige ting som den her ejendomsvurdering, at skatteministeren ikke kan lade være med at komme med sin Venstrepropaganda heroppefra. Det er aldeles unødvendigt. Lad os holde os til sagen i stedet for. Det er faktisk det, der er brug for.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt her ved afslutningen af den her debat stille et spørgsmål til skatteministeren, om han vil give et tilsagn om, at vi hver måned fra den 1. juli får oversendt til Folketingets Skatteudvalg oplysninger om antallet af klager og udviklingen i de klager, der ikke er færdigbehandlet, sådan at vi sammen med offentligheden har en mulighed for løbende at følge med i, hvordan det går.

Jeg vil også godt bede om, at ministeren oplyser, i hvor mange af de klager, der så bliver færdigbehandlet, borgerne har fået helt eller delvis medhold, og i hvor mange borgerne ikke har fået medhold. For man sidder jo tilbage med en frygt for, at man ved bare at give folk ret, uanset at de ikke har det, ekspederer tingene, uden at der sker den saglige behandling, der er nødvendig.

Det er et svar, som jeg mener skatteministeren bør kunne give os her i dag, og et tilsagn, som skatteministeren bør kunne give os her i dag, sådan at vi, offentligheden, alle, der har fulgt den her debat, også har en chance for at følge, hvordan det udvikler sig.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Må jeg først svare på det allersidste spørgsmål.

Jeg står selvfølgelig altid til rådighed for udvalget og besvarer gerne de spørgsmål, som måtte komme, og jeg tror godt, at vi kan finde en praktisk løsning. Dog er jeg lidt tvivlende over for det med medhold, altså i hvor stor en procent der har været medhold. Jeg har forstået på systemet, at det har man vist ikke nogen statistik over, selv ikke efter det nuværende. Men jeg synes, vi skal vende tilbage til i udvalget, hvordan den praktiske form skal være.

Kl. 19.00

Så skal jeg lige gøre opmærksom på én faktuel ting. Man må ikke misforstå det, jeg sagde før,

på den måde, at de kommunale sekretariater skal foretage vurderingen. Jeg henholder mig helt til det skriftlige svar, som er givet på spørgsmål 114, hvoraf det fremgår, at de kommunale vurderingssekretariater skal svare på spørgsmål og svare på henvendelser. De skal være med til at besvare almindeligt forekommende vurderings spørgsmål og telefoniske henvendelser og forklare, hvorledes vurderingen er fremkommet, og hvad der ligger til grund for den.

De kommunale vurderingssekretariater vil ikke kunne ændre beslutninger, som er truffet af vurderingsrådene, for i fremtiden er det jo Told og Skat, der har bemyndigelse til at træffe beslutningerne. Men de kan forberede sager, og de kan være med til at fjerne oplagt forkerte ting, nøjagtig som man hidtil har kunnet gøre det fra sekretariatsside.

Må jeg afslutningsvis sige: Nu har vi igen haft en debat om et stort og et vigtigt emne. For mig har det ikke været en positiv debat, og det er jeg sådan set lidt ked af at måtte sige. Hr. Stavad var meget optaget af den demokratiske proces, men jeg synes altså, der har været mange sure bemærkninger fra Socialdemokratiets side, og jeg kan altså ikke finde nogen anden forklaring på det end den rent politiske, som vi nu har været inde på nogle gange, og som jeg ikke skal træde i mere.

Efter vores opfattelse skal man ikke bruge flere ressourcer end højst nødvendigt. Vi skal være husholderiske i vort samfund, og hvis vi laver et helt nyt system, der er enklere, som vi gør nu, mener vi altså, det er hensigtsmæssigt, at ressourcerne også tilpasses til systemet. Det kan godt være, at der er nogle, der har en helt anden dagsorden og derfor er kede af, at vi laver om på systemet, men det skal jeg ikke fordybe mig mere i. Jeg har bare endnu en gang villet understrege vores motiv for at gennemføre denne forenkling, som vi her lægger op til.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Jens Peter Vernersen for en kort bemærkning – hvis der er noget, der ikke er blevet sagt endnu.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Ja, det er der.

Jeg vil godt sige til skatteministeren, at det jo ikke er et spørgsmål om sure bemærkninger; det siger man, når argumentationen er svag. Det er et spørgsmål om, at vi har påpeget en række uri-

meligheder, unøjagtigheder og uretfærdigheder i det, skatteministeren har lagt frem. Det er sådan set det, det drejer sig om. Det skal ikke opfattes som sure bemærkninger; det er en del af den parlamentariske debat, at vi fremfører det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende lovforslag nr. L 202:

Forslag til lov om ændring af vurderingsloven.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 180:

Forslag til lov om ændring af vurderingsloven, skattestyrelsesloven og andre skattelove.

Ændringsforslag nr. 1-6, ændringsforslag nr. 23 uden for betænkningen af skatteministeren (Svend Erik Hovmand) og ændringsforslag nr. 7-22 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Anden behandling af lovforslag nr. L 191: Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til visse miljøvenlige lastbiler. (Ændring af 1. registreringsdato for tilskudsberettigede lastbiler).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 4/4 2002. Første behandling 18/4 2002. Betænkning 2/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 19.05

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Anden behandling af lovforslag nr. L 129: Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om aktiv socialpolitik. (Tilskud til pasning af egne børn).

Af socialministeren (Henriette Kjær).
(Fremsat 28/2 2002. Første behandling 15/3 2002. Betænkning 2/5 2002).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.